

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 18. stycznia 1896.

Treść: (№ 12—15.) 12. Dokument koncesyjny na kolej żelazną parową od Karłowych Warów do granicy państwa pod Johannegeorgenstadt. — 13. Ustawa o postanowieniach przejściowych zapowiedzianych w §. 1 ustawy z dnia 9. lipca 1891 a dotyczących się wymierzania podatku czynszowego w gminach i częściach gmin połączonych z stołecznem i rezydencyjonalnem miastem Wiedniem. — 14. Ustawa o preliminarzu dodatkowym na rok 1895 dla Trybunału administracyjnego. — 15. Rozporządzenie, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody.

12.

Dokument koncesyjny z dnia 2. grudnia 1895,

na kolej żelazną parową od Karłowych Warów do granicy państwa pod Johannegeorgenstadt.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Krocaki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcoony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Antoni Graf Dr. o. p., adwokat, Karol Kunzmann, burmistrz i Eugeniusz Ausloos starszy lasomistrz barona Königswartera, wszyscy w Neudeku, tudzież firma handlowa C. T. Petzold i Sp. w Wiedniu, jakoteż Ferdynand Fleischner Dr. o. p., adwokat w Karłowych Warach, Józef Plass, fabrykant w Altrohlau i Antoni Schelberger, burmistrz w Fischern podali prośbę o udzielenie im koncesji na wybudowanie i utrzymywanie

w ruchu kolei żelaznej parowej od Karłowych Warów na Neudek do granicy państwa w kierunku Johannegeorgenstadtu, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyjną niniejszą na zasadzie ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 22. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 129) i z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako główna drugiego rzędu od dworca głównego, który ma powstać w Karłowych Warach na gruntach donickich gminy miasta Karłowych Warów i w pobliżu tychże gruntów przez Altrohlau i Neurohlau, a dalej z użyciem części szlaku istniejącej linii kolei państwa Chodau-Neudek na Barringen i Platten do granicy państwa w kierunku Johannegeorgenstadtu z linią łączącą do istniejącej stacji w Karłowych Warach n. uprzyw. kolei busztiehradzkiej.

Co się tyczy dobiegu koncesyonowanej linii kolejowej do sieci kolei saskich, tudzież co się tyczy służby ruchu na szlaku dobiegowym i w stacji przechodniej wspólnej w Johannegeorgenstadt, stosować się należy do postanowień, jakie pod tym względem zawierają się w traktacie z dnia 5. maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 112) i jakieby jeszcze z Rządem kr. sa-

skim umówione zostały a koncesjonaryusze obowiązani są poddać się tym postanowieniom i powinnościom z tychże dla nich wynikającym.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Kolei, w §. 1 oznaczonej, zapewnia państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w Banku krajowym królestwa czeskiego w sumie imiennej 2,830.000 zł. w. a. w monecie papierowej, która w przeciągu 76 lat ma być umorzona a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 119.318 zł. w. a.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w § 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki, która ma być zaciągnięta taką kwotą, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu (§. 12).

§. 5.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawany będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wypłatę odsetek od pożyczki w terminach płatności, skarb będzie i pierwiej wydawał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, jeżeli koncesjonaryusze będą o to prosiли na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesjonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do dopłaty od państwa zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odnośnego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma zwrot zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadomstwo Bankowi krajowemu królestwa czeskiego od pożyczki ewentualnie płacić się mającym w wysokości $\frac{1}{8}$ od sta każdorazowej nieumorzonej kwoty pożyczki, jakoteż o podatkach i należnościach, któreby temu Bankowi miały być zwracane.

Od dopłat państwa nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej rozpocząć należy jak najrychlej i skończyć najpóźniej w przeciągu półtrzecia roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Rządu kaucyą w sumie 10.000 zł. a to w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesjonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do zarządzeń, które Ministerstwo handlu w tym względzie wyda, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Urzędu kolei lokalnych a względnie Dyrekcji głównej austriackich kolei państwa.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych pospolicie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy drogą ofert oddzielnie od zbierania kapitału.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyi kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia mają być nabywane wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samymi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolejowego koncesyonowanego, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowni i urządzenie kolei, łącznie z kosztami sprawienię parku kolejowego, jakoteż na uposażenie fundusza zasobnego za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, oprócz kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i oprócz dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi, w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi ratami amortyzacyjnymi i stratą na Kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu w taki sposób, żeby pożyczka umorzona została pierwej niż akcyje.

Kontrakt zawrzeć się mający z Bankiem krajowym królestwa czeskiego w przedmiocie pożyczki, statut Spółki jakoteż formularze akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie Spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie grona kierującego (rady zawodowej, dyrekcji) winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w obszarze królestwa i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwa kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane będą podobnie stopy taryfowe niższe dla transportów wojskowych.

§. 15.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywało państwo

w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonariuszów a koncesjonariusze będą obowiązani zwrócić administracyi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie używała gwarancji państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu i koncesjonariusze obowiązani są poddać się takiej regulacyi.

§. 16.

Koncesjonariusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanymi, dozwolili Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których państwo ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 17.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerweczonego czasu, gdyby określone w §. 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu z winy koncesjonariuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 18.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do zawarowanego oprocentowania i umorzenia pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej (§. 3) z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do zawarowanego oprocentowania i umorzenia pożyczki aż do zupełnego umorzenia takowej w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, które w myśl ustępu 3go mają być płacone, wziąć na siebie spłacenie nie umorzonych jeszcze w owym czasie części pożyczki i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie pożyczki według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie

na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą jeszcze nie spłaconą zaciągniętej pożyczki i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 19.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 18, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 18), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa z rachunku wynikające, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 20.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancją dającego, w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 21.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia drugiego miesiąca grudnia w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego piątego, Naszego panowania czterdziestego ósmego.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

Biliński r. w.

13.

Ustawa z dnia 5. stycznia 1896,

o postanowieniach przejściowych zapowiedzianych w §. 1 ustawy z dnia 9. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 97) a dotyczących się wymierzania podatku czynszowego w gminach i częściach gmin połączonych z stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Peryod przejściowy rozkładu podatku budynkowego dla tych budynków w teraźniejszym obrębie gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia, które dotychczas podlegały podatkowi domowo-czynszowemu, wynoszącemu 20 procentów czynszu obciążonego podatkiem lub podatkowi domowo-klasowemu, mający jak to było w §. 1 ustawy z dnia 9. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 97) zapowiedziane poczynąć się od roku 1896, rozpoczynać się ma dopiero od roku 1898, takowy zaś urządza się odtąd jak następuje:

§. 1.

Dla wszystkich budynków, które stosownie do §. 1, lit. a lub lit. b ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) podlegały aż do roku 1897 wyłącznie podatkowi domowo-czynszowemu wynoszącemu 20 procentów czynszu opodatkowanego, ustanawia się 15-letni okres przejściowy, a mianowicie liczyć się ma:

	na potrącenie kosztów utrzymania	na podatek domowo-czynszowy
w roku 1898 . .	29 procentów	20 ¹ / ₂ procentów
" " 1899 . .	28 " "	21 " "
" " 1900 . .	27 " "	21 " "
" " 1901 . .	26 " "	21 ¹ / ₂ " "
" " 1902 . .	25 " "	22 " "
" " 1903 . .	24 " "	22 " "
" " 1904 . .	23 " "	22 ¹ / ₂ " "
" " 1905 . .	22 " "	23 " "
" " 1906 . .	21 " "	23 ¹ / ₂ " "
" " 1907 . .	20 " "	24 " "
" " 1908 . .	19 " "	24 ¹ / ₂ " "
" " 1909 . .	18 " "	25 " "
" " 1910 . .	17 " "	25 ¹ / ₂ " "
" " 1911 . .	16 " "	26 " "
" " 1912 . .	15 " "	26 ² / ₃ " "

W podobny sposób postępować należy także co do budynków, jakie po roku 1897 wystawione będą w tych częściach dzisiejszego obrębu gminy wiedeńskiej, w których podatku domowo-czynszowego już obecnie nie bierze się na przepis według §. 6 ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) w wysokości 26²/₃ procentu czystego dochodu z czynszu podatkowi podlegającego.

§. 2.

Przy ustanawianiu podstawy do wymierzania podatku pięcioprocentowego, pobierać się mającego według §. 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) od dochodu czynszowego z budynków, które czasowo są całkiem lub po części uwolnione od podatku domowo-czynszowego, koszta utrzymania liczyć się mają w latach okresu przejściowego także podług wymiaru w §. 1 ustanowionego.

§. 3.

Dla tych budynków, które w roku 1897 podlegają podatkowi domowo-klasowemu, brać należy na przepis jako podatek czynszowy, w ciągu ustanowionego dla nich w §. 1 ustawy z dnia 9. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 97) dwudziestoletniego okresu przejściowego: tę kwotę, jaka w odnośnym czasie, stosownie do ilości mieszkalnych części składowych będzie według taryfy podatku domowo-klasowego przypadająca, a nadto w roku 1898 część dwudziestą, w każdym zaś następnym roku dalszą część dwudziestą tej kwoty, o którą przypadający w odnośnym

czasie podatek domowo-czynszowy, wynoszący $26\frac{2}{3}$ procentu od dochodu z czynszu podatkowi podlegającego (wartości czynszowej) będzie przewyższał kwotę najprzód wspomnianą.

Atoli, jeśli podatek czynszowy, przypadający w ilości $26\frac{2}{3}$ procentu od dochodu z czynszu podatkowi podlegającego (wartości czynszowej) wynosi mniej niż przypadający w odnośnym czasie podatek klasowy, w takim razie tylko pierwszy brać należy na przepis.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Mürzsteg, dnia 5. stycznia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

14.

Ustawa z dnia 5. stycznia 1896,

o preliminarzu dodatkowym na rok 1895 dla Trybunału administracyjnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Zezwala się na zmiany w ustawie skarbowej dnia 27. lipca 1895 (Dz. u. p. Nr. 107) na rok

1895, wynikające z preliminarza dodatkowego poniżej zamieszczonego.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 5. stycznia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

15.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 12. stycznia 1896,

tyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody.

Objasniając punkt 3, ustęp 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 37) postanawia się, że przepis, według którego począwszy od dnia 1. stycznia 1896, wodomierze postanowieniom punktu 1go powyższego rozporządzenia podlegające, wolno osadzać w wodociągach dopiero po ich sprawdzeniu i ocechowaniu, odnosi się także do tych wszystkich wodomierzy, które były już osadzone, lecz z jakiegokolwiek przyczyny zostały z przewodu usunięte i nie są jeszcze sprawdzone i ocechowane.

Natomiast wodomierze w przewodach osadzone mogą pozostać bez sprawdzania i cechowania aż do końca 1903 roku, jeżeli nie zostaną pierwiej wyjęte.

Glanz r. w.

Wniosek dodatkowy do preliminarza państwa na rok 1895.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Potrzeby		S u m a
				zwyczajne	nad- zwyczajne	
				złotych wal. austr.		
5	5	.	Trybunał administracyjny	10 500	5.000	15 500

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1896 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1896**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . . 2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . . 2 zł. 20 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	" 1895 " . . . 3 " 50 "
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	

Rocznik 1895 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1895 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1895 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1895 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1896 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania niekompletnych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyi.